

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, M&R. Nos Jazzgeschiedenis, deel 62.

plaat 1 Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Pass out lightly, there ain't nothin' to it (Jack Washington)
A/2 - 3:05 - RCA RPM 42410

Dit "Pass out lightly, there ain't nothin' to it" werd bij de tweede dag van de juni 1927-session voor Victor in Chicago opgenomen, de 12e. Bennie Moten's Kansas City Orchestra zag er zo uit: Ed Lewis en Paul Webster-trompetten, Thamon Hayes-trombone, Harlan Leonard-eerste en Jack Washington-tweede altsaxofoon, Woody Walder-tenor- en LaForest Dent-baritonsaxofoon. Alle vier speelden ze ~~ook~~ klarinet, LaForest Dent ook ~~ook~~ alt- en Jack Washington ook baritonsaxofoon. Dat "Pass out lightly" was van Washington, de latere baritonsaxofonist van Count Basie. In de ritmesectie: ~~XXXXXXXXXX~~ Bennie Moten, de leider-piano, Leroy Berry-banjo en gitaar, Vernon Page-tuba en Willie McWashington-drums. Bij deze session van de belangrijkste 'territory band' werd een stuk van Moten en trombonist Hayes opgenomen dat het begin van een serie zou worden. Dit is "Moten Stomp".

idem Idem: Moten Stomp (Bennie Moten, Thamon Hayes)
A/5 - 2:56 - idem

"Moten stomp", 12 juni 1927 door Victor in Chicago opgenomen. 15 maanden later was de band terug in de ~~Wand~~^{studio} met Booker Washington op trompet ipv. van Paul Webster, en zonder LaForest Dent, zodat het orkest ~~met~~^{was} met een drie-mans rietsectie speelde. De locatie was dit keer Camden, New Jersey, vlak bij New York, waar Victor een kerk tot studio had omgebouwd. Twee stukken uit die session van 7 september 1928, dit is eerst met vocalist James Taylor van Bennie Moten "Sad man blues".

idem Idem: Sad man blues (Bennie Moten)
B/3 - 3:17 - idem

"Sad man blues" met -tybisch voor Kansas City Jazz- een riff als melodie voor de eerste 10 maten van het thema. The Missouriians, ook een territory band, die te horen was in deel 27 van deze NOS Jazzgeschiedenis, en later in deel 35 als Cab Calloway's Band, ~~met~~^{aan} orkest ~~vooral~~^{dat} in New York en niet in zijn territory bekendheid kreeg, - van die Missouriians liet ik ~~ik~~^{toen} "You'll cry for me but I'll be gone" horen, een stuk van trompettist Lamar Wright. Ik zie ~~dat~~ dat Wright uit de Bennie Moten band kwam en die z.g. compositie van hem eenvoudig meegenomen had uit Moten's orkest. Dat nam het origineel in Camden op: "South".

plaat 2 Idem: South (Bennie Moten, Thamon Hayes)
B/4 - 2:30 - RCA 130.282

"South" van Bennie Moten en trombonist Thamon Hayes, zoals Bennie Moten's Kansas City Orchestra dat op 7 september 1928 in de Victor studio, Camden, New Jersey, speelde tijdens een van de toernees naar de Oostkust. Het jaar daarop maakte de band weer platen in de Windy City - in juli werden drie sessions op achtereenvolgende dagen gedaan, u hoort een stuk uit de middelste, de 17c. Bij de band nu ook Bennie's 10 jaar jongere broer Ira 'Buster' Moten, (1904-1965), die piano speelde maar vooral accordeon. Luistert u ~~na~~ ^{naar} zijn eerste chorus bij de trompetsolo vooral ook ^{naar} ~~een~~ de riff die daar achter gespeeld wordt, weer een typerend voorbeeld van Kansas City riff. En dit is dan het tweede stuk in de eerder genoemde serie: "Moten's Blues".

plaat 3

Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Moten's Blues (Bennie Moten)
B/laatste - 3:05 - Historical Records 9

"Moten's Blues" voor Victor in Chicago, 17 juli 1929. Kort daarop zien we twee zeer belangrijke veranderingen in de bezetting van Bennie Moten's Kansas City Orchestra. In Red Bank, New Jersey, ook weer vlak bij New York, was op 21 augustus 1904 William Basie geboren die, hoewel zijn moeder piano speelde ~~was~~ eerst wat op drums bezig was toen hij zich met muziek ging ~~op~~houden. Later werd 't toch piano en in het begin van de jaren twintig speelde hij in New York bij o.a. de bands van June Clark en Elmer Snowden. In die tijd ook ging hij met enige regelmaat naar het Lafayette Theater waar zijn collega en leeftijdgenoot Pats Waller orgel speelde, en leerde hij daar het een en ander van, zoals heel veel later in zijn carrière uit plaatopnamen zou blijken. Pianist Bill Basie ^{ging} in de showbusiness ~~was~~, bij Kate Crippen, Sonny Thompson en tenslotte Gonzelle White waarmee hij in Kansas City terecht kwam, 1927. Ook Basie speelde piano in het begeleidingsorkest van de fameuze Whitman Sisters, Alice en Alberta, waarvan de laatste als heer verkleed was. Juli 1928 verlaat hij het orkest in Dallas, Texas, om zich daar aan te sluiten bij de naast Moten tweede belangrijkste band ~~van de Southwest~~ ^{van de Southwest}: de Blue Devils van bassist Walter Page, Oorspronkelijk net als Moten's Vernon Page (geen familie) een tubaspeler. ~~De~~ Blue Devils ^{zich} tegen het slot van de jaren twintig tot een enorm dynamisch spelend orkest dat vooral ook ~~was~~ wat de ritmesectie betrof een ernstige concurrent van Moten begon te worden. Maar die had nog steeds het meeste naam, dus het betere werk, en Moten ~~wist~~ in de loop van een aantal jaren de sleutelfiguren uit de Blue Devils weg te lokken. Die Blue Devils maakten helaas maar één plaat, voor Vocalion in Kansas City op 10 november 1929. Het eerste stuk deed nog wat onderwerken aan, vooral omdat Page daar ~~was~~ tuba in speelde. Met zang van Jimmy Rushing, ingeleid door Bill Basie die als de componist vermeld wordt: "Blue Devil Blues".

plaat 4

Walter Page's Blue Devils: Blue Devil Blues (W.Basie)
B/5 - 2:41 - Family Records SFR-DP 695

uit Oklahoma
City
of Wichita

"Blue Devil Blues" door Walter Page's Blue Devils. Er is enig meningverschil onder de discografen over de bezetting van de band, die in Brian Rust van 1969 lijkt de betrouwbaarste: Hot Lips Page en James Simpson-trompetten, Dan Minor-trombone, Buster Smith-altsaxofoon en klarinet, solist, Ted Manning-altsaxofoon, Reuben Roddy-tenorsaxofoon. Waarschijnlijk speelde Manning ook baritonsaxofoon. Bill Basie, dat Count kwam pas zeven jaar later, aan de piano. ~~fg~~ Rust zegt dat 't Charlie Washington is, ook wordt Willie Lewis genoemd, maar volgens Ross Russell heeft Basie ^{zaid} gezegd dat hij 't is, en vergelijking met Moten-opnamen uit die tijd bevestigen ~~dat~~. Reuben Lynch of Thomas Owens-gitaar, Walter Page-tuba, Alvin Burroughs-drums, en er werd gezongen door Jimmy Rushing. De andere kant van de plaat laat Walter Page op bas horen en op een aantal plekken begint ^{wieh} hier de typische Swing van de Southwest ~~te~~ te manifesteren. "Squabblin'".

idem

Idem: Squabblin' (Stovall)
B/6 - 2:56 - idem

"Squabblin'" door Walter Page's Blue Devils, voor Vocalion in Kansas City opgenomen, 10 november 1929, toen Bill Basie als zo'n twee maanden bij Bennie Moten speelde, waarover volgende keer meer. Dit was deel 62 in de NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

0 0 0 0 0